

дето сме били не тия стжпала, които тръбва да се биятъ. Въ желанието си да унищожимъ дърветата, ние сме обрували листата, а тръбва да се изкопаятъ корените. Отъ днесъ натъй бийте немилостиво не само ония, които пушатъ опиумъ, но и които го продаватъ. Всички съдържатели на кафенета, бакалници и бани. Недейте жали пржчките, Аллахъ е създалъ цѣли гори отъ бамбуцъ.

Заптиетата погледнали весело грижливия управителъ на града. Полицията всѣкога посреща радостно заповѣдите на началството.

И казали:

— Господарю! Ние съжаляваме само за едно нѣщо. Че гражданите иматъ само по две стжпала. Ако имаха по четири, ние дважъ по-силно щѣхмѣ да можемъ да ти докажемъ своето усърдие!

Подиръ недѣля Джадаръ съ радостно очудване видѣлъ, че заптиетата се премѣнили съ нови дрехи, всички яздѣли на магарета и никой не вървѣлъ пешъ, а свръхъ туй дори и най бедните, които дотогава имали по една жена, сега имали по четири.

* * *

А пущенето опиумъ все не се намалявало.

Грижливия Джадаръ го обзело съмнение.

— Дали не се лъже мѣдриятъ и святъ човѣкъ?

И самъ отишълъ у дервиша.

Дервишътъ го посрещналъ съ поклони и казалъ:

— Твоето посещение е голѣма честь за мене, но тази честь ми струва единъ обѣдъ. Всѣкога, когато идвашъ у мене, намѣсто да ме викашъ у васъ, менъ се струва, че ми отнемашъ единъ хубавъ обѣдъ.

Джадаръ разбралъ и даль на светия и мѣдъръ дервишъ пълна паница сребърни пари.

Мѣдриятъ и святъ дервишъ погледналъ блюдото съ сребърните пари, погладилъ си брадата и казалъ:

— Блюдото съ сребърни пари прилича на пилафъ, ятъ който човѣкъ може да яде колкото му се ще. Но грижливиъ домаќинъ прибавя на пилафа и шафранъ.

Джадаръ се досѣтилъ и надъ сребърните пари изиспалъ златни.

Тогава дервишътъ взелъ блюдото, въвельъ съ почести грижливия управителъ на града въ дома си, изслушалъ го внимателно и казалъ:

— Да ти кажа, Джадаре. Твоята неволя се състои въ туй само, дето биешъ стжпалата, които не тръбва да се биятъ. И